
RAZODETJE PRESVETEGA SRCA JEZUSOVEGA REDOVNICI JOSEFI MENÉNDEZ

Josefi Menéndez (1890-1923), redovnici iz Družbe svetega Srca Jezusovega, je Jezus zadnja tri leta njenega življenja razodeval ljubezen in usmiljenje, ki ga ima njegovo Srce do ubogih grešnikov.

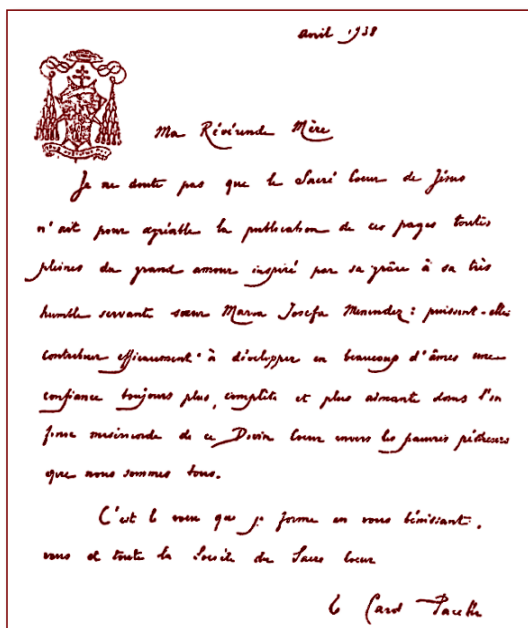
Družba svetega Srca Jezusovega je spise ohranila tajne do leta 1938, ko je kardinal Pacelli, ki je bil takrat zaščitnik družbe, hotel, da jih svet spozna, pozneje, ko je postal papež Pij XII., pa je obilno blagoslovil njihovo širjenje.

Leta 1938 je kardinal Eugenio Pacelli (bodoči papež Pij XII.) dovolil objavo knjige *Invito all'Amore (Vabilo k ljubezni)* in jo v predgovoru vsem priporočil v branje.

Spoštovana mati

Nikakršnega dvoma nimam, da bo sveto Srce Jezusovo zadovoljno z objavo teh strani, polnih silne ljubezni, ki jo je njegova milost navdihnili v njegovi ponižni služabnici sestri Mariji Josefi Menéndez.

Naj učinkovito priporočimo k temu, da se bo v številnih dušah razvilo

---

vedno bolj popolno in ljubeče zaupanje v neskončno usmiljenje tega Božjega Srca do ubogih grešnikov, med katerimi smo mi vsi.

Te dobre želje skupaj s svojim blagoslovom pošiljam Vam in vsej Družbi svetega Srca.

E. kard. Pacelli

KLIC BOŽJE LJUBEZNI – UVOD

Sem sama ljubezen! Moje Srce je globočina ljubezni. Ljubezen je ustvarila človeka in vse, kar obstaja na svetu, da bi mu služilo. Ljubezen je nagnila Očeta, da je dal svojega Sina za rešitev človeka, ki je bil zaradi greha izgubljen. Ljubezen je nagovorila brezmadežno Devico, skoraj otroka, da se je odrekla lepoti življenja v templju in privolila, da postane mati Boga in sprejme vse trpljenje, ki ga nalaga Božje materinstvo. Ljubezen me je navedla, da sem se rodil v surovi zimi, reven in brez vsega.

Ljubezen me je trideset let skrivala v popolni skritosti in najponižnejših delih. Ljubezen me je nagnila, da sem izbral samoto in tihoto, živel neznan vsem in bil prostovoljno pokoren ukazom svoje matere in svojega krušnega očeta. Kajti Ljubezen je videla, kako mi v prihajajočih časih duše sledijo in se odrekajo svoji nasladi, da bi svoje življenje podredile mojemu! Ljubezen me je spodbudila, da sem objel vso bedo človeške narave. Kajti ljubezen mojega Srca je videla dalje. Vedela je, koliko duš, izpostavljenih pogubljenju, bo s pomočjo del in žrtev številnih drugih duš spet našlo življenje. Ljubezen me je navedla, da sem pretrpel najodvratnejši prezir in najbolj okrutne muke, da sem pretil vso svojo kri in umrl

na križu, da bi rešil človeka in odkupil človeški rod.

Ljubezen pa je tudi videla, koliko duš bo v prihodnosti pridružila mojim bolečinam, ko bodo z mojo krvjo prepojile svoje trpljenje in dela, tudi tista najmanjša, da bi mi tako privedle veliko drugih duš. Josefa, o vsem tem te bom jasno poučil, da bi ljudje dobro vedeli, do kam seže ljubezen mojega Srca do duš. Zdaj pa se vrni k svojemu delu in živi v meni, kakor jaz živim v tebi.

Najprej bom govoril tistim, ki me ne poznajo, ja, vam, ljubljeni otroci, ki ste od najzgodnejšega otroštva živeli daleč od svojega Očeta. Pridite! Povedal vam bom, zakaj ga ne poznate, in ko boste spoznali, kdo je on in kakšno Srce polno ljubezni in nežnosti ima za vas, se ne boste mogli upreti njegovi ljubezni. Ali se ne dogaja pogosto, da otroci, ki rastejo daleč od staršev, do njih ne čutijo niti malo ljubezni? Ko pa nekega dne spoznajo blagost in nežnost svojega očeta in matere, jih morda vzljubijo še bolj nežno kot tisti otroci, ki nikoli niso zapustili doma.

Vas, ki me ne le ne ljubite, ampak tudi sovražite in preganjate, bom samo vprašal: Zakaj me tako sovražite? Kaj sem vam storil, da tako grdo ravnate z menoj? Veliko jih je, ki si tega vprašanja niso nikoli zastavili. Danes, ko jim ga zastavljam jaz, bodo mogoče odgovorili: »Ne vem.« Sam bom odgovoril namesto vas. Če me od otroštva niste spoznali, je to zato, ker vas nihče ni poučil, da bi me spoznali. In ko ste rastli, so v vas rastla nagnjenja k naravi, ljubezen do zabave in užitkov, želja po bogastvu in svobodi. Potem ste nekega dne slišali, da nekdo govori o meni. Slišali ste, da morate, če naj bi živeli skladno z mojo voljo, ljubiti bližnjega in mu pomagati, spoštovati

njegove pravice in njegovo dobro, podjarmiti in ukrotiti svojo naravo, z eno besedo – živeti po zakonu. In vi, ki ste od prvih let življenja živeli tako, da ste samo sledili muhavostim svoje volje in mogoče zapeljivosti svojih neukročenih strasti, niste pa vedeli, za kakšen zakon gre, ste zelo glasno ugovarjali: »Nočem drugega zakona razen sebe, hočem uživati, hočem biti svobodeni!« Tako ste me začeli sovražiti in me preganjati.

Jaz pa, ki sem vaš Oče, vas ljubim. Medtem ko ste tako silovito delovali proti meni, se je moje Srce bolj kot kdaj prej napolnjevalo z nežnostjo do vas. Tako so minila leta vašega življenja, morda veliko let. Danes ne morem več zadrževati svoje ljubezni do vas! In ko vas gledam, kako ste v odkriti vojni proti tistemu, ki vas tako zelo ljubi, vam sam prihajam povedat, kdo sem. Sem Jezus, in to ime pomeni odrešenik. Zato so moje roke prebodene z žebli, s katerimi sem bil pribit na križ, na katerem sem umrl iz ljubezni do vas. Na mojih nogah so sledovi enakih ran, moje Srce pa je razprto od sulice, s katero je bilo prebodeno po tem, ko je bilo že mrtvo. Tako se vam predstavljam zato, da bi vas naučil, kdo sem in kakšen je moj zakon.

Ne bojte se. To je zakon ljubezni. Ko me boste spoznali, boste našli mir in srečo. Žalostno je živeti kot sirote! Pridite, otroci moji, pridite k svojemu Očetu.

Pojdimo k tistim ubogim dušam, ki me preganjajo, ker me ne poznajo. Želim jim povedati, kdo sem jaz in kdo so one. Otroci moji, moji odrešeni, sem vaš Bog in oče, vaš stvarnik in rešitelj, ker sem vas za ceno svojega življenja in krvi odkupil iz sužnosti in tiranije greha.

Imate veliko dušo, neumrljivo in ustvarjeno za večno srečo, imate voljo, sposobno za dobro, in srce, ki čuti potrebo ljubiti in biti ljubljeno.

Če iščete izpolnitev svojih želj v zemeljskih in minljivih dobrinah, boste vedno lačni in nikoli ne boste našli hrane, ki bi vas nasitila. Vedno boste živeli v vojni s seboj, žalostni, nemirni, zmedeni.

Če ste revni in delate, da bi zaslužili za vsakdanji kruh, vas bo beda življenja napolnjevala z grenkobo. Čutili boste, da se v vas poraja sovraštvo proti tistim, ki so vaši gospodarji, mogoče pa boste šli celo tako daleč, da jim boste želeli nesrečo, da bi bili tudi oni kakor vi podvrženi zakonu dela. Čutili boste breme utrujenosti, upornosti, celo brezupa, kajti življenje je žalostno in na koncu je treba umreti.

Ja, v okviru človeškega življenja je vse žalostno! Jaz pa vam prihajam pokazat življenje v popolnoma drugačni stvarnosti od tiste, ki jo vidite vi.

Vi, ki ste brez zemeljskih dobrin in morate delati v odvisnosti od kakega gospodarja, da bi zaslužili za svoje potrebe, vi niste sužnji, ampak ste ustvarjeni, da bi bili svobodni.

Vi, ki iščete ljubezen in vam tega svojega hrepenenja nikoli ne uspe zadovoljiti, vi ste ustvarjeni za ljubezen, a ne le do tistega, kar je minljivo, ampak do tistega, kar je večno.

Vi, ki tako ljubite svojo družino in morate po svojih močeh poskrbeti za njeno blaginjo in srečo tukaj na zemlji, ne pozabite, da bo, če vas smrt nekega dne loči, to samo začasno.

Vi, ki služite kakemu gospodarju in morate delati zanj,

ga imeti radi in ga spoštovati, skrbeti za njegovo korist in jo povečevati s svojim delom in zvestobo, ne pozabite, da je ta gospodar vaš gospodar samo nekaj let, saj življenje hitro mineva in vas vodi tja, kjer nihče od vas ne bo delavec, ampak kralj za vso večnost.

Vaša duša, ki jo je ustvaril Oče, ki vas ljubi z ljubeznijo, ki ni kakršna koli, ampak je velikanska in večna, bo nekega dne na kraju večne sreče našla tisto, kar vam pripravlja vaš Oče – zadovoljitev vseh vaših potreb.

Tam boste našli nagrado za delo, katerega breme ste nosili tukaj na zemlji.

Tam boste našli družino, ki vas je tako zelo ljubila na zemlji in za katero ste prelivali znoj.

Tam boste živeli večno življenje, ker zemlja ni nič drugega kot senca, ki bo izginila, nebesa pa nikoli ne bodo prešla.

Tam se boste zedinili s svojim Očetom, ki je vaš Bog.
Ko bi vedeli, kakšna sreča vas čaka!

Ko me poslušate, mi boste mogoče rekli: »Nimam vere! Ne verujem v večno življenje.«

Nimate vere? Če torej ne verujete vame, zakaj me potem preganjate? Zakaj se upirate mojim zakonom in se vojskujete zoper tiste, ki me ljubijo? In če že hočete svobodo zase, zakaj je ne dopuščate drugim?

Ne verujete v večno življenje? Povejte mi, ali tukaj na zemlji živite srečno in ne čutite potrebe po nečem, česar na zemlji ne morete najti?

Če iščete užitek in ga dobite, se niste nasitili.

Če iščete bogastvo in vam ga uspe dobiti, ga nikoli nimate dovolj.

Če imate potrebo po ljubezni in jo nekega dne srečate,

vam kmalu postane dolgočasna.

Ne, nič od tega ni tisto, kar želite. Tega, kar želite, zagotovo ne boste našli na zemlji, kajti kar potrebujete, je mir, ne mir sveta, ampak mir Božjih otrok, toda kako bi ga mogli najti v upornosti?

To je razlog, zakaj vam prihajam pokazat, kje je ta mir, kje boste našli srečo ali pogasili žejo, ki vas že tako dolgo muči.

Ne upirajte se, kadar me slišite govoriti, da boste vse to našli v izpolnjevanju mojega zakona. Ne, ne bojte se te besede, moj zakon ni tiranski zakon, to je zakon ljubezni!

Moj zakon je zakon ljubezni, ker sem vaš Oče.

Prihajam vas poučit, kaj je ta zakon in kakšno je moje Srce, ki vam ga daje, Srce, ki ga ne poznate in ga tako pogosto preganjate! Iščete me, da bi me usmrtili, jaz pa vas iščem, da bi vam dal življenje! Kdo bo zmagal? In ali bo vaša duša vedno ostala tako trda ob pogledu na njega, ki vam je dal svoje življenje in vso svojo ljubezen?

Zakrknjenost ene grešne duše globoko rani moje Srce, nežnost ene duše, ki me ljubi, pa ne le zaceli mojo rano, ampak tudi ustavlja pravičnost mojega Očeta.

Ne rani me greh, ki se prav ta trenutek godi, ampak trdovratni odpor te duše. Če bo še naprej gluha za moj glas, kako naj je ne zapustim?

Poglej to očetovsko Srce, ki gori iz ljubezni do svojih otrok. Kako si želim, da bi me spoznali!

Nekateri so me resnično spoznali in spodbujeni od ljubezni so začutili, kako se v njih razplamteva želja izročiti se popolnoma in brez interesov mojemu služenju, ki je služenje mojemu Očetu. Vprašali so ga, kaj je največ, kar

